

י"ד ע"י
התאחדות אברכים
"ויואל משה"
ד' סאטמאר
 נתייחד ע"י כ"ק מורן רביה"ק ו"ע
 בנשיאות כ"ק מורן רבנו של ט"א
 בעיה"ק ירושלים תשס"א

דמותה לתמר

ג'ריון קב"ה - שנה ה' - תולדות תשס"ח

- זמנים לשבת קודש**
- הדלקת הנרות 4.00
  - חצות היום והלילה 11.27
  - עלות השחר 4.45
  - נץ הכוכב 6.15
  - סוף זמן קרי"ש ..... 8.06 - כ' 8.51
  - סוף זמן תפילה 9.43
  - שקיעת החמה 4.39
  - מוצאי שבת 5.53

מעניינת דיומא

החיות לינוי החורף

אמר הגה"ק נהר"ש מקאמנינקא צוק"ל: לאחר סוכות בבא החורף הגדול, שבזכרים ומתלבנים שעתה הולך ומתקרב חורף ארך כזה, ואנו נמצאים בתוקף חשכת הגלות, ואין לנו ימים קדושים ומעלים שמכל להתחזק בהם להתחמם לאורם עד ימי הפסח, אזי רעדה תאחזנו שלא ניסול חלילה ברשת העצבות ומכוננות האיש ר"ל, וצריך רחמים מרובים לעבור ימים אלו בשלום, לך ריחם עלינו בעל הרחמים והדליק לנו באמצע החורף בו קטן (נחת תנח"ך) המזרחי לכאן ולכאן, והמזרחי לנו את הדרך בימים הקודמים לו ובחצי החורף אשר לאחרי, ונתן לנו כח ותעצמות להחזיק מעמד עד ימי החג. אמת שלום

מילי מעלייתא

עבודת האכילה בצדיקים

ויאמר ה' לה שני גימם בבטןך ושני לאמים ממעך יפרדו ולאום מלאום יאמץ רוב יעבור צעור. פרש"י גימם כתיב אלו אנטנינוט ורבי שלא פסקה מעל שלחנם צנון וחזרת לא בימות החמה ולא בימות הגשמים. ומקדקים העולם מאי מעליותא בזה, ונראה לומר דעבודה גדולה היתה בזה, כפי אשר שמענו ממעשי ועבודת צדיקי הדור שמביאים לפניהם הרבה מאכלים שמנים ומוטעמים, והם טוענים רק מעט מזעיר בדחילו ורחימו, ובהו יש להם שבירת התאוה מאד, כי אינו דומה מי שיש לפניו ומתע עצמו למי שאין לפניו. וזה היה כוונת רבינו הקדוש ברביית הסעודה, והוא לא היה נהנה אפילו באצבע קטנה, מזה ילמוד כל אדם איך להתנהג בענין שבירת התאוה, כמו שרמזו בפסוק (רבים ב' כח) אוכל בכסף תשרו, פ"י בכסף, לשון תאוה, וכשהוא בגבורת התאוה אזי ישבור התאוה ויפסוק. קרבן העני

עשו לא היה אומר דבר בשם אומרו

והיה עשו איש יודע ציד איש שדה ויעקב איש הם יושב אהלים. יתבאר דהנה אמרו חז"ל (בבות פ"ג מ"ז) דאחד ממ"ח דברים שהתורה נקנית בהם הוא באומר דבר בשם אומרו, וביאר במדרש שמואל דעל ידי שאומר דבר בשם אומרו צריך בעל כרחך ללמוד, כי מי שגונב דעת הבריות ואינו אומר בשם אומרו, איש כזה אינו צריך ללמוד כל כך כי בשער יפתח פיהו בדברים אשר לא לו המה וגנוב מאחרים, אבל מי שאומר בשם אומרו חושב שיתבייש שהוא בשער לא יפתח פיו לומר איזה דבר חידוש בתורה ממה שחידש הוא משכלו, ואם כן בעל כרחך האוחז במדת האמת צריך על ידי זה להתייגע על התורה וללמוד, ולכן מונה זה בדברים שהתורה נקנית בהם, עכ"ל. אמנם בזה בלבד עדיין אינו יוציא מלהכלם בהכלים אותו רעהו שאינו יודע דעת תורה, כי אם גם שעל ידי שמדתי אמת צריך ללמוד, מכל מקום הרי אמרו חז"ל אוקמי גירסא אליבא דהלכתא סייעתא דשמיא הוא, ואם כן מלבד מה שעוסק בתורה, עוד צריך גם ללכת אל בית התפלה שיחננו הקב"ה ברחמינו לזכות לכתר תורה, וזה היה ההבדל שבין יעקב לעשו, כי עשו היה איש יודע ציד, שהיה מרמה את הבריות, והיה מתלבש בטלית שאינו שלו ולא היה אומר דבר בשם אומרו, ועל ידי זה אי"ש שר"ה, לא היה צריך להיות יושב באהלה של תורה למען לא יבוש כי ידברו את אויבים בשער של תורה, אלא היה יכול להיות בטלן והולך לטייל בשדה, אבל יעקב איש תם אחוז במדת אמת ליעקב, היה צריך להיות יושב אהלים תרתי משמע, ללון תמיד בעמקה של הלכה להיות מחובשי ביהמ"ד, למען לא יבוש בשער הלכה ח"ו, וממלא על ידי זה היה צריך גם לילך לבית התפלה שיוכה לאוקמי גירסא אליבא דהלכתא. שבת מהרה

סדר הלימוד לפר' ויצא - מסכת שבועות

יום	א	ב	ג	ד	ה	ו	שבת
דף	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב

מגיד תעלומה

במה קנה יעקב את הבכורה

וימכור את בכורתו ליעקב. אברהם אבינו ע"ה היה לו חרב שחוקק עליה שם המפורש, ונתנה ליעקב ויצחק ליעקב. ועשו כשהוצרך להלחם עם נמרוד מלך בבל ויעקב לקח שביל אתו חרב שהיה שוה ממון הרבה. והלחם והעדישים ועטן לו לא היה אלא לקיים המכר. (אמרו נוגעם הקדמון)

שני היתרים בדבר

ותקח רבקה את בגדי עשו בנה הגדול החמודות אשר אתה בבית ותלכש את יעקב בנה הקטן. יש לדקדק על רבקה אגב ויא"ר נתנה ליעקב בגדי עשו אשר היה מופקדות אצלה ולהליבש בהם את יעקב בלי דעת בעלים. ונראה דהאי אשר אתה בבית, קאי על עשו, שהוא היה עמה בבית וסמוך על שלחנה שהוא שלחן יצחק, וא"כ כל מה שיש לעשו קנה יצחק אביו, ובגדיו החמודות של יצחק הם, והנה מותר לאשה ליתן דבר מועט מנכסי בעלה לאחרים על כן היתה רבקה מותרת להליבש יעקב במגדים אלו שלא מדעת בעלה, כי לבישת בגדים על זמן קצר הוא בכלל דבר מיעוט. ועוד י"ל דליל פסח היה (במש"ש רש"י פסוק ט) ומותר להשתמש בליל פסח במשכנות של נכרים כמש"ל מ"א (ט"ו ת"ק) בשם מהר"ל שער ישראל מומר הזה וד"ו כג"ו. (תורת משה, חתם סופר)

כיבוד אב של יעקב ושל עשו

הנה כל הספרים מלאים מכיבוד אב של עשו הרשע, ואומרים כי אריכת הגלות המר הזה הוא מחמת כיבוד זה, וא"כ יש לתמוה איך ומדוע לא נמצא כתוב בתורה בפירוש מכיבוד הזה אשר עשה, ולא מבואר מזה בתורה כ"כ כ"א ברמז לצוד ציד להביא, ואצל יעקב אבינו ע"ה סתם יותר מבואר הכיבוד והברכות שקיבל ולזה זכה לסעודה גדולה הוא סעודה שלישית של שבת הנקרא רעוא דרעוא כידוע מגדלות השמחה והחזרה מסעודה זו בעליונים, אך מחמת שכל הכיבוד של עשו הרשע ה"י שקר כמבואר בתרגום ונתן שלא נודמן לו אז לצוד את הטהור והגין לו כלב, גם מבואר כי עלה בדעתו של עשו להרוג את אביו, וכל כיבודו ה"י בשקר ומרמה ושקר לא רצה התורה לכתוב שכל התורה הוא אמת, אבל יעקב אבינו ע"ה איש תם ואמת וכיבודו ה"י בתמימות ואמת כדאיתא בספרים כי כאשר הלך יעקב אבינו ע"ה עם סעודתו הטהור לאביו היו דיוו מדעזעות מופחד כיבוד אב ולא ה"י בכוחו לאחוז אותה ביד מרוב פחד כיבוד אב עד שבא מלאך והחזיקו לבלי יפול לארץ, ולכן זכה לכל זה, והוא אמת ונקו, ושקר הכיבוד של עשו הרשע אם כי ה"י בשקר ומרמה ותחבולות רשע בכ"ז גם זאת נחשב לו לטובה כדא"י בספרים, אך תוכן הדברים להבין האמת הוא כהנ"ל. (עבודת ישכר)

מילי דאבות

ואלה תולדות יצחק בן אברהם אברהם
הוליד את יצחק. הקשו המפרשים
 דיודע דכל מקום שנאמר אלה פוסל
 את הראשונים ואלה מוסיף את על
 הראשונים, ומה מוסיף כאן באמרו ואלה תולדות. ואפ"ל דהנה תולדות של צדיקים נקרא
 מצות ומעשים טובים כמו שרש"י ל (פ' נח) עיקר תולדותיהן של צדיקים מצות ומעש"ט, וזה
 שאמר הכתוב ואלה תולדות יצחק בן אברהם, ואלה לרבות, שהוסיף יצחק אבינו בבחינת
 התולדות שהם מצות ומעש"ט הוסיף בהם יותר מאביו לצד היותו בן אברהם שלמד לו
 להתנהג בדרך התורה והמדות, משא"כ אברהם אבינו היה רק בן תרח ולא היה אביו מלמדו
 תורה, וא"ת שאינו לשבחו של אברהם אבינו ופחיתות הכבוד הוא לו, לזה אמר אברהם הוליד
 את יצחק, שכיון שאברהם אבינו היה הגורם לזה כיון שלמדו תורה, נחשב הכל גם לזכותו.
 (רביהק בעל דברי יואל ז"ע - תשל"ט)

ואלה תולדות אברהם בן יצחק אברהם הוליד את יצחק. ופירש"י לפי שהיו ליצני הדור
 אומרים מאבימלך נתעברה שרה צר הקב"ה קלסתר פניו של יצחק חזמה לאברהם והעידו דכל

וכו' ובמדרש גיל יגיל אבי צדיק וכו', גילה אחר גילה בזמן שהוא צדיק בן צדיק, ויבאר עפ"מ"ש
 החת"ס על הגמרא בערכין כל מי שעברו עליו ארבעים יום בלא יסורין קיבל שלמו והרי הוא
 בכלל אלו אשר עליהם נאמר ומשלם לשנאיו אל פניו להאבימו של זה למי שאין לו זכות אבות
 ונידון בזכות עצמו אבל מי שיש לו זכות אבות אין לו לירא מזה כי מה שאוכל בעה"ז הרי הוא
 בזכות אבות עיי"ש, ולהלן בפרשה פירש"י שהיו אומרים וזל פירותיו של יצחק ולא כספו וזהו
 של אבימלך ופירש דודי זלה"ה שכל דבריהם היה שקר וגזמון בעלמא כי באמת לא היו לו שום
 פירות וזהו דקדק רש"י ל ואמר שהיו אומרים אבל לא שהאמת היה כן עכ"ד. ומעתה י"ל כי
 הן היו ליצני הדור אשר אמרו מאבימלך נתעברה שרה והן אמרו וזל פירותיו וכו' ולהבאיש
 ריחו של יצחק אמרו כן שהוא כאלו אשר עליהם נאמר ומשלם לשנאיו על פניו להאבימו וזוהו
 פירסמו גזמנות וישאל האמר שדכ"ל בא מזכרת אביו אברהם לזה הוסיפו כי מאבימלך נתעברה
 שרה ואין לו זכות אבות ולכן צר קלסתר פניו חזמה לאברהם והעידו סילם כי אברהם הוליד את
 יצחק וכו' זה היה בזכות אברהם ולכן כאשר השמיענו הכתוב אברהם הוליד את יצחק שצדק קלסתר
 פניו חזמה לו על כן דרש המדרש גילה אחר גילה בזמן שהצדיק נולד כי מכיון שהוא צדיק בן
 צדיק יוכל גם להנות בעה"ז מזכות אבותיו ודו"ק.

(פד משה)

הרה"ק רבי ארון עפשטיין נולד לערך בשנת תקנ"ה לפ"ק.
 כבן השני לאביו הרה"ק בעל מאור ושמש ז"ע. ונקרא שמו
 בישראל ארון ע"ש זקינו אבי אביו שנשתלק באותו פרק, והיה
 מסנה ארון, ויגדל הילד ויגמול ונתחנך בצל נפי אביו הקדוש,
 ובהגיעו לפרקו לקח לו לאשה את בתו של הרה"ק רבי ישראל
 בנו של החוזה מלובלין ז"ע, וישב כמה שנים ואכל קעסט אצל
 ח"ו החוזה ז"ע.

☆☆☆

לאחר פטירת אביו ז"ע בשנת תקפ"ג, התיישב רבי ארון
 בעיר קראקא, בה נתחנך אביו ובה החזיר את נשמתו ליצור,
 נאספו לו שמה חסידים ואנשי מעשה, ויזוע שהרה"ק
 התפארת שלמה ז"ע קרא עליו את המאמר חז"ל הארון
 נושא את נושאיו, כי כל החסידים שנשעו אליו (משאי מלשון
 טסעין) היה להם פרנסה בשפע ונחת.

בקראקא התעסק רבי ארון בסיודו והדפסת ספוח של אביו,
 גם יסד אז לראשונה בית המדרש לחסידים בעיר קראקא דבר
 שהיה אסור עד אז.

אם כי ל"ע לא השאיר אחריו יורשים זש"ק, אמנם התקיים
 בית מדרשו שריכזה בתוכו את ציבור החסידות של העיר עד
 שנות המלחמה, והיתה מפורסמת לביהמ"ד היותר נאה בעיר
 קראקא, והתפללו בה הנגידים החשובים תלמידי חכמים
 מסלמה ומשמנה של העיר. רבי ארון היה נשוא פנים מאד
 בעירו, והוא ה"י ראשון החותמים על מסכת הזמנה
 להגה"ק רבי שמעון סופר ז"ע לקבל הרבנות דקראקא.

☆☆☆

רבי ארון לא זכה להשאיר אחריו זש"ק, ומסופר כי
 לרבי ארון נולד בן זכו, אלא שבלל זים כיפור בלובלין
 הלך הוא וביטו לביהכ"ס תלפלת כל נדרי ולתפלת
 ערבית והשאירו את בנם הינוקא ישן בדרבנות, המאור
 ושמש בעבור דרך ביתו של בנו שמעו והנה הנער מהם
 ביללות מוחת, נבהל נחפו ליכנס לביתו וראה את נכחו
 שוכב בערסותו גלמוד, שיפר והרגיע את הולד,
 בביהכ"ס המתינו הקהל על המאור ושמש כי איננו
 וילכו לחפשו עד שמצאוהו בביתו עם בנו הילד, המאור
 פנה אל בנו בזעם, ואמר לו: אם ככה משימים עין על
 ט"ף, על מה צירכים אותם, הדבר יצא מפיו והיו כשגה
 שיצא מלפני השליט ולא היו ימים מועטים והילד נעדר
 לשלמו, מאז שוב לא זכר ל"ע להבנות.

רבי ארון היה מתאונן לפני הרה"ק בעל דברי חיים
 ז"ע על דבר אפיסת הבנים ל"ע והשיב לו הדברי חיים
 פעם: להאב חזק געווארפן אסאך שלמות און כ'האב
 מיטש געטרופן פאר איך א'ישועה.

☆☆☆

רבי ארון התנהג בפשטות גמורה, והיה בורח מן
 הכבוד ושוטח את הרבנות, מענותותו והבערת האמת
 בקרבו נסע להרבה צדיקים בחזרו זקנים עם נערים, ה"ה
 הרה"ק החוזה מלובלין, הרה"ק מרז'ין, הרה"ק
 מטשערנאביל, הרה"ק מראפשיץ, הרה"ק מראדאשיץ

על הצדיקים

הרה"ק רבי אהרן (ארון) הלוי מקראקא ז"ע
 ז' כסלו תרמ"ב

הרה"ק מבאמב וסד ז"ע, במיוחד היה דבוק בהרה"ק בעל
 דברי חיים מצאנז ז"ע.

☆☆☆

רבי ארון היה איש אמת בתכלית ולא נשא פנים לשום איש,
 כי לא היה יכול לסבול זיף ושקר לא מניה ולא מקצתיה. פעם
 התנצל רבי אחד לפניו שאינו יודע לשית עצות בנפשו, כי איש
 אחד בא אליו בבקשה שצריך מטר לפרדסיו, ושני מבקש חמה
 לייבש סחורותיו, והני סתרי מניחו ואינו יודע מה לעשות עמהם,
 רבי ארון דקם ליה בגויה דהאי רבי כי אין רצונו אלא לספר
 לפניו שאנשים בוטחים בו, השיב לו מיד: לכם וודאי אין כל
 דאגה ותכולה לברך במנוחה לתרווייהו כמשאלות לבם דממלא
 אין ברסנתם שוה ולא כלום ושקלא טיבותן שדיא אחזירי,

ואלקים יעשה את שלו.

גם בהיותו בפרעמשלאן ניכר הדבר, כי הנה דרכו של
 הרה"ק רבי מאירל מפרעמשלאן ז"ע היה בעת קריאת
 התורה להקפיד לברר ולבזוק אחרי יחסין כהונה וליה בטום
 קראם לעלות לתורה, וכן שכסבד רבי מאירל את רבי ארון
 לעלות לתורה וישאלהו: נא, לוי, רבי ארון שהיה לו חיונך
 הדיבור קל מהר ואמר: פארדריט מיר נישט דעם קאפ, אבי
 היה לוי ואני לוי, ברסו את' המבורך וכו'...

☆☆☆

פ"א בהיות רבי ארון אצל הרה"ק רבי מאיר מפרעמשלאן
 ז"ע, ויהי שם איש חולה מסוכן אשר אמח עליו שהוא
 מהקפדתו של אותו צדיק רבי מאירל ז"ע, וכאשר הגיע
 הדברים לאזני רבי ארון, נכנס אצלו וצעק בקול גדול: ה'למתי
 תעשה פלא האם תעשה פלאים ומופתים להמת איש
 מירשאל, אם רפאים יקומו אם יקום ותרפא, אזי יזרח סלה
 (תהלים פ"ה).

☆☆☆

רבי ארון נסע גם לחביו התפארת שלמה שהעריצו וכיבדו
 וחממו על כל עדתו. פ"א בעת שהתפארת שלמה אמר תורה
 וכל הפכחים דחפו זה את זה בלחץ אז הדחק כדי להתקרב אל
 התפארת שלמה ולשמע את דברי תורתו, ראה התפארת
 שלמה שרבי ארון לייב עמד לו בקן זוית ואינו חוזק א"ע כלל
 בן החסידים, לאחר שפילה אמרת התורה פתח
 התפא"ש ואמר: הנה חז"ל אמרו מקום ארון אינו מן
 המודה, שכל הכלים שהיו בביהמ"ק תפסו מקום מלבד
 הארון שלא תפס מקום כלל, ובכל זאת היו הלוחות
 מונחים דוקא בהארון, כי רבי ארון, הוא לא דחק א"ע
 ולא תפס מקום בן החסידים ובכל זאת ידע ומבין הוא
 את הדברי תורה שאמרתו יותר מן האחרים.

רבי ארון היה מי שהסית ופיתה ודיבר על לב
 התפארת שלמה שסע להרה"ק מצאנז על חג
 השבועות, ואף שהתפא"ש עלה בדעתו לעשות כן
 מעצמו, מ'מ לאחר שכבר נאספו אליו לראדאמסק קהל
 גדול, היה קשה בעיניו לעזוב ולצער את הציבור, בא לו
 רבי ארון וסיפר בשבחו של הדברי חיים ובגדלותו, וא"ל
 דאין לבשר ודם השגה בו וכו', עד שהחליט בדעתו
 לבטל את הציבור מול הדברי חיים ונסע אליו על חג
 השבועות כיוצא.

☆☆☆

רבי ארון הגיע לגבורות והארץ ימים מאד עד שהיה
 נקרא "סבא קדישא". נשמתו יצאתה בטהרה בזים ז'
 כסלו שנת תרמ"ב בשיבה טובה קחב לתשעים שנה.

אחר פטירת רבי ארון מצאו ממנו צוואה שישכיחורו
 אצל אביו, החברא קדישא שידעו ששם מנוחתו כבוד של
 הרה"ק רבי שלמה זלמן מוועלפאלי ז"ע לא ידעו מה
 לעשות, ולס לבית החיים לטכס עצה אלי יש מקום פנוי
 בצד אחר, ולתמוהן עני סלם מצאו המצבה הסמוך
 להמאור ושמש וזה ההלאה ונשאר מקום ריק ויניחורו שם.

זכותו יגן עלנו ועל כל ישראל אמן

קהל ישב לב
ד'סאטמאר
 בנישואת כ"ק מרן ארמור' שיל"ט א'
 עיר: ירושלים חב"א

קהל ישב לב
ד'סאטמאר
 בנישואת כ"ק מרן ארמור' שיל"ט א'
 עיר: ירושלים חב"א

לקראת שבת לנו ונלכה

בשמחה רבה הנו בוח לבשר לכל קהל אי"ש שיחיו
 ששמידי שנה בשנה נעלה כרינה לשבות

שבת התאחדות

באתרא קדישא מירון
בשבת פ' בא הבעל"ט
 וימא דהולילא רבא של רבי'חן בעל עצי חיים וי"ע

אלו הדיונים להשיתתף עם ב"ב עליהם לראו בעצמם לאט"ל מלא

פרטים ומא"י

והי"ר שנוכה לשאוב ננועם זיו שב"ק זו השפעות טובות ברוחניות ובגשמיות,
 עדי נוכח לביאת נולד צדק במורה בימנו, ומלכינו בראשיתו, אמן.

מכבוד רב
וועד שבת התאחדות

מלחמת קודש נגד הסט"א שלחם הרה"ק מבארדיטשוב זי"ע לחזורת הס"ת שכתב עזרא הסופר

קיצור מפרקים הקודמים

אחרי ששלמה בנו של ר' ירוחם גדל בבית הפריץ, לא נהר ולא שקטה אמו שבשמים, ואף הוא נפטר. אלמנת שלמלילע מצאה במרתפה תיבה קטנה, אשר לא מצאו את הפתח לפתוח את התיבה.

הכומר הראשי של האיזור, הגיע לעיירה בה גרה הפריצה, ואז העלה הפריצה את התיבה, הבישא ביקש להביא לו את התיבה, והתחיל לספר, שהיות שהוא מכסף גדול כבר שנים, וכבר זמן רב יש לו איזה הרגשה שיש בסביבות מקום מגוריו דבר מצד הקדושה שמפריע לו, ועי"כ החליט לנסוע להעיינות הסמוכים לבר פשר הענין, והנה נראה לו שדבר זה הוא מה שעמד בדרם ומבטל כל כוחותיו אשר הוא משקיף הבישא גילה לה שבתוך התיבה נמצא ספר תורה ישן נושן שנכתב עי"י אחד מגדולי ישראל בזמנם, והיא תוכל לבטל את הקדושה רק כשבה הגדול גיגול ויהיה בן עשרים ושלוש שנה. הבישא השאיר לה מסתב ובה תיאר בפרטיות האין ללחם עם כח הקדושה.

גם הפעם - בחג השמעות כשיבקר ר' זיסל אצל רבו הרה"ק מבארדיטשוב, וכדרכו בכין א"ע לנסוע מיד אחרי הוא להיריד, אולם כשנכנס לרבו הפתיע רבו את ר' זיסל שוב באומרו שבמקום לנסוע להיריד יחזור לביתו, ר' זיסל עמד נפעם, כבר פעם השני שהרה"ק מצווה לו לחזור

לביתו, כדרם של חסיד עשה כדברי רבו, ומיד חזר לביתו, במקום לנסוע להיריד.

על התורה ועל העבודה

הפעם כשחזר ר' זיסל לביתו, לא שכח מצוות רבו שצויה לו טרם היפרדם, הרה"ק חזר על דבריו פעם ועוד פעם: "ר' זיסל יש לך נשמה גבוהה מאוד מאוד, ואני צריך סחכות אלו, לך תתמיד בתורה ובתפילה, תרחיק את עצמך מכל מיני תענוגים ותאוות עוה"ז, ותתעלה כפי יכולתך". ר' זיסל לא הבין על מה צריך הרה"ק דווקא אותו ועל מה הוא זקוק לעזרתו, אבל באמונתו הגדולה לא מהרהר אחרי רבו, אלא מיד פנה לעשות רצון צדיק ולהתמיד בעבודת השם כפי יכולתו.

מיד כשחזר לביתו התחיל בעבודתו ביתר שאת וביתר עוז, כל לילה התעורר בחצות הלילה, ערך את סדרו, אמר תיקון חצות עם בכיות נוראות אשר כל העומד לידו ננס מבכיותיו הנוראות, אחר שגמר סדר תיקון חצות, שזה עצמו לקח לו קרוב לב' שעות, התחיל עם סדר לימודיו, עסק בגמרא רש"י תוס' עד הבוקר, ואז התישב בתפילתו לפני קונו, וכך המשיך כל יום ויום, עם סדר היום.

גם במדת החסד הרבה ר' זיסל, כמה שגמל חסד עם אנשים עד כשעשו הרי עכשיו אחר שרבו להיב לבבו הכפיל חסדו פי כמה, מנהגו היה בכל יום בצפרא אחרי שגמר התפילה וראה את הבעל עגלה או שואב המים רצים לעבודתם, היה קורא להם ומציע להם נדבות או הלוואות, ר' זיסל היה מעדיף לתת את הנדבה בתור הלוואה כדי שהמקבל לא ירגיש שהוא מקבל, רק שביום מן הימים כשיורה לו יסלק את חובו.

גם במצוות ביקור חולים התמיד, כשחלילה קרה שאחד מיהודי העיר נחלה

היה מבקר אותו, שווה לידו זמן רב, שואל במצבו ודורש שלמו, ומנסה לחזק אותו במילי דחיצוק, לא זזה ידו מתוך מיטת החולה עד שהרגיש שרוח החיים ואמונתו בחיים חזר להחולה.

כך עבר אצל ר' זיסל כל ימי הקיץ, מתחם השבועות עד חודש אלול, כשרק התקרב חודש אלול, הכפיל ר' זיסל בעבודתו, יום ולילה ישב על התורה ועל העבודה. ימים הנוראים של האי שנתא עבר אצל ר' זיסל בבחינת "כולם להשם", לא נתן את עצמו לנוח בלילה יותר משעתיים, וגם תוך הזמן שישן העיר את עצמו מספר פעמים, יד ממטתו ורחץ ידיו, ורק אחרי שעשה כמה יחודים להקב"ה החזר לנוח על מטתו.

לקראת יום הראשון דסליחות השתנה פני ר' זיסל כולו, ר' זיסל היה בעל תפלה בבית מדרשו בימי הסליחות, קולו הנעים והרך גרם להציבור לבחור בו להיות השליח ציבור לימי הסליחות השנה, כמובן אחרי קיץ מלא התחזקות בתורה ובתפלה ואחרי התעלות במעלות הקדושה, כמובן שתפילותיו לפני התיבה היה מעולה פי כמה מכל השנים, ההתעוררות בהיכל הביהמ"ד נרגש וניכר היה, ומיד כשר' זיסל התחיל את המילים "אשרי וישבי בתך" נמס כל לב, וכן נמשך באמירת הפייסות אחריהם כמו "רצה עתיתם בעוד ליל"...

ימי הסליחות בצל

הרה"ק מבארדיטשוב זי"ע

אבל גם ימי הסליחות עברו, ר' זיסל כדרכו לנסוע הרבו לשהות אצלו בימים הנוראים, התחיל גם כעת להתכונן בהכנה דרבה לקראת הנסיעה להסותפ בצל הרה"ק מבארדיטשוב, עצם הנסיעה היה כמקובל אצל החסידים דבר נעלה, הדרך הרבו היה חלק מן ההתעלות, ר' זיסל היה נוסע בצוותא עם עוד מספר חסידים ואנשי

מעשה, ועל אם הדרך דיברו בגודל מעלת להיות מקושר לצדיקי הדור. כשהגיע ר' זיסל לעיירה בארדיטשוב, מיד עם הודת חפציו נסע משם תיף לבית הרה"ק מבארדיטשוב לקבל ברכת שלום, מראש כבר ידע שאצל רבו בהתקרב ימים הנוראים פוסחים מאות אנשים להתברך לקראת ימי הדין, וציפה שהוא יצטרך להמתין כמה שעות עד שיזכה להיכנס אל הקודש פנימה.

אבל לא כשנים הקודמות היה בשנה זו בבית הרה"ק מבארדיטשוב, כשרק פתח הדלת ראה מאות אנשים עם ילדיהם עומדים וממתנים להיכנס להתברך מפי הקודש, הרבה יותר ממה שהוא רגיל לראות בדרך כלל, כאשר שאל אחד מקני גדולים" - התבטא הרה"ק מבארדיטשוב לבאי ביתו. "אנו אנשים קטני מוח לא יודעים לפרש מה עובר על הרה"ק מבארדיטשוב בימים אלה" - מסיים החסיד את דבריו, ופונה לר' זיסל אולי יוכל הוא לפרש את פשר הענין.

עודם מדברים ופתאום השתנה הכל פתח הדלת של הרה"ק נפתח לווחה, "הרה"ק מבקש שר' זיסל יכנס אליו מיד"...

המשך יבוא אי"ה

תלמוד תורה יטב לב דרבינו יואל מסאטמאר

פנייה ק"ד ורשלים תנב"א

והריקו צדי לכם ברכה עד גלי"ד

שיר ושבחה הלל וזמרה, נברך בזאת השורה, לכבוד האי גברא רבא ויקרא, איש אשר בו רוח דבונה, עושה ומעשה באמונה, מסור למעניו בכל צעד ושעל, מחונן משמי מעל, מוסר עצמו למען הדין המפורד, משקיף רוב כוחו ואנו לשבות תלמידי התלמוד תורה, הוא האיש אשר עומד לנו לטעור ועורה, ברוח דביה ובנפש מסורה, להגדיל תורה ולהאדירה, ברוחו הדיבה ובטובו לנו משפיע, בתורה וחסידות מפורסם וידוע, נודע בשערים, שמו משבחים ומפארים.

הרה"ג ר' ישראל דוב קליין שליט"א

מנהל רוחני התלמוד תורה

לרגל שמחת נישואי בנו ני"י בשעטומ"צ

וזאת הברכה, ברגשי הערכה, שיחה מע"כ להמשיך בפעליו פי שתיים, וישלם לו הקביה שכרו בכפלים, ובשכר זאת יזכה לראות רוב נחת בעמלו, שמחה וששון באהלו, עדי נזכה בקרוב דימים, לתשועת עולמים, בבאיאת משיח צדקיש, ומלכינו בראשינו, אמן ואמן.

הכד החותמים בהתכרה והתערה: **הנהלת התלמוד תורה בשם הור"ת תלמידיים**

ישיבה קטנה יטב לב דרבינו יואל מסאטמאר

פנייה ק"ד ורשלים תנב"א

יברך את בית ישראל

ישמח לבינו, ונביע מוטב ברכותינו, לרגל שמחת מורה דרכינו, המסר בלו"ג להצלת התורה, ויום ולילה לא ישיבת למענתנו, נודע בשערים, בדרשותיו הקרים, נאה דורש ונאה מקיים, להשריש בלב תלמידיו תורה ויראת שמים בדרכי מוסר וחסידות מאיר עינינו, עושה ומעשה להרים קרנינו, להגביר קול התורה והתפילה בגלגלנו, פועל גדולות ונצורות בהכמה דעה ובינה, בדעת ובתבונה, משטנו קב ונקי, בהוויות דאביו ורבא דרין ובקי, נהדר במעלותיו, וכליל עשרותיו, עשרו ועשרה, נור תפארה, שמו הפנו נודע למרחקים, מוכתר בכסמית הכסמים, היה

הרה"ג ר' ישראל דוב קליין שליט"א
מנהל רוחני דיישיבתינו הק"י

לרגל השמחה שבמשפט נישואי בט בסימן טוב ובקטל טוב

ותערב לפניך עתירתנו, הרי צונו מלפני ד' אלוקותו, שישמע תמיד ששון ושמחה בבית מורינו, ויזכה להמשיך להרביץ תורה ויראת שמים בתוכנו, עדי נזכה לביאות נאלינו, ומלכינו שליט"א בראשינו, אמן ואמן.

הכ"ד תלמידי השותים בצמאה את דבריו

אברהם אלכסנדר פיישווער, גרשון פלערבוים, ד"ר יוסף טויס, יוסף טויס, מרדכי קליין, מנחם אב קליין, משה דוד ורדער, שלום אליעזר ראטער, ד"ר יוסף בנאטין, אלחנן דוד דייטש, אהרן שלמה אלמן שיינבערג, אהרן חזקיהו שיינבערג, יוסף בנאטין, שלמה יצחק הירש, חזקאל שרגא ווייס, מאיר ווייסהויז, יוסף טויס, חיים אילמלך יאקוב, גרשון עטרטאל, יואל משה פירדסאן, משה יונה קויפסאן, יואל קליין, יודא לייבש האטשילר, שלמה זלמן קליין, ישראל אריה גראס, אהרן ווידער, הונתן בנימין ווייס, אפרים פישל נילינגער, דוד דוב אדוואוויטש, גרשון פלערבוים, אלכסנדר יוסף חיים ראטער, אילמלך שמשון שווארץ, יהושע אריה עהרטאל.

על זאת שבחו אהובים

נשירה ונטורה, בזאת השורה, קדם ירידת העלה, פאר המעלה, אברך כששמעו ונעדרשו, תורה ועבודה רטשו, ברוך הכשרון, בהכשר ויתרון, אותך כל כלי תורתא, טלא טיע ותכמתא, לב טוב להטיב לולו, כשטנו הטוב כן תהלתו, ודועי ומעירי וישבחו לטעו, כשטן הטוב תורק שטו.

הרי"ד דוד בצלאל ישעי' טוויסיג הי"ד

לרגל הולדת בנו בכורו למז"ט

קח טא את ברכתו, מעונך לבני, שתוכה לרוות רוב נחת דקדושת, במדה גרושה, אמן.

כ"ד תבריך הפכריים בשמחה רבה

גבריאל ח.צ. פלעכערבוים, שלמה אהרן וויינבערגער, יואל שיישא, יצחק אליעזר היילברון, שלמה זלמן גראס, יואל לעוו: גדול היטה יתקן פון הכפר - יודא ארי' ווייס

מזמור לדו"ד

בקול רינה, שפיתנו תרנה, להביע מזלם טבא וגדיא יאה משמי מדואם באלא, קדם ארי שבחבורה, עובד את ה' בעזו ובגבורה, יושב באהלה של תורה, אילי יאותה השירה

הרי"ד דוד בצלאל ישעי' טוויסיג הי"ד

לרגל הולדת בנו בכורו למז"ט

וזאת הברכה, ממאלוקי המשרכה, שתוכה לגדלו ולהחטו על מבוועי התורה, בדרך המסורה, ולהכניסו בעתו ובזמנו בביתו של אבאחם אבינו, עדי נעלה לציון ברננה.

כ"ד תבריך השמים בשמחתך

צ"י אריה ראוונבערג, חיים זאב פיישווער ועוד, יעקב בן ציון ווייס, יואל קאלינסקי

קול ששון וקול שמחה

בשורת אחדות ובשויי ידידות, אברך את ידי המפואר, שמו נודע לצוה, מעורר במעלות ובמדות תרומיות, נח לשמים ולבריות, עוסק על התורה ועל העבודה, כל פה אליו יודה, ה"ה

הרה"ח ר' שמחה יוסף הירש הי"ו

והנרכה אחת לכבוד חתנו האברך החשוב, זר זהב לו סביב, יושב והוגה בתורה, חשיכה כאורה, מתגבר לעבודת הבוה, **הרי"ד דוד בצלאל ישעי' טוויסיג הי"ו**

לרגל הולדת נכדו - בנו למז"ט

הי"ו שיכור לרוות ממנו רוב נחת דקדושה כל הימים, אמן.

כעתיבת דברי: **מנחם הלל פאלאטשניק**

מנהג ישראל תורה

כסא דברכתא (מ) נוס של סידור קידושין

אם יש לו כוס מברך על הכוס

צריך לברך ברכת חתנים בבית קודם נישואין, והן שש ברכות, ואם יש מביא כוס יין מברך על היין תחלה, ומסדר את כולם על הכוס, ונמצא מברך ז' ברכות. (שולחן

ערוך אבן העזר סי' ס"ב)

ז' ברכות דווקא

דעת הרא"ש והטור דלא סגי בלא כוס משום דגמרי ז' ברכות דווקא. (בית שמואל)
ומלבד זה מהנמנע לברך רק ששה ברכות, כי לא מצונו רק שבע ברכות, ובוזוהר כתב כמה מהקלוקל שנמשך על ידי הפסק בין שש לשבע בבחינת בא שש, כי חיוב השביעית כמש"כ בספר יצירה הק' הוא מרומז בכל ההנהגות, ובחינת שביעית הוא מרכז הנושא הכל, ובחינת החיות והתיקון לכל, כמו שבת קודש שאז אדם מברך בראשון אכל שיתא יומין.

(ערוך מקדש)

כמו במתן תורה

כמו שהיו במתן תורה ז' קולות, כנגד תקנו ז' ברכות, וכמו שיש בעשרת הדברות י"ד אזכרות, כך יש בשבע ברכות. (ספר התשובה)

כנגד שבע חופות וכנגד ז' ימי בראשית

ברכת חתנים הם שבע ברכות, וכתב הכל בו דשבע ברכות אלו הם נגד שבע חופות שעשה הקב"ה לאדם הראשון בגן עדן, ולי נראה שהם כנגד שבעת ימי בראשית, אשר העולם נברא בהם כי סיבת היוונו הוא עקב יצירת העולם התחתון, שלא נברא אלא לפריה ורביה, שנאמר לא תוהו בראה אלא לשבת יצרה, ולכן הם שבעת ימי המשתה ג"כ. (מטה משה את"י)

להביא הדס עם היין

יש נוהגין להביא הדס עם יין ומברך על ההדס אחר היין. (טור)

הגדול שבנמצאים מברך

שבע ברכות הם שבע להשי"ת ותפלה בעד החתן והכלה וישראל ולכן הראוי שיברך אותם הגדול שבנמצאים שם. (ה' אברהם בן הרמב"ם)

המסדר קידושין לא יברך ברכת חתנים

המברך ברכת האירוסין לא יברך ברכת חתנים, והוא כדי שכל אחד יברך בורא פרי הגפן בלי חשש. (זוהר לאברהם)

שלא לכבד את מי שאינו מבין

יש לזהר שלא לכבד הברכות הללו לקרובים וידידים אשר אין מבנים מה שאומרים. (שולחן ערוך)

חילוק הברכות

במדינות אלו נוהגים לחלק ז' ברכות שתחת החופה, ו' ראשונות מברך א' מקרובי א' מיודעי החתן, וברכת אשר ברא אחד מצד הכלה, ונראה לי שיכולים לחלק גם הראשונות, דומיא דברכת המזון שמתחלק לבי' ולג'. (עצי ארום)

יסודי התורה

אם צריך להזכיר הטאת ר"ח במוסף ראש השנה

דף ב: ועל שאין בה ידיעה לא בתחילה ולא בסוף שעירי הרגלים ושעירי ר"ח מכפרין דברי ר' יהודה, ר' שמעון ואמר שעירי הרגלים מכפרין אבל לא שעירי ראשי חדשים, ועל מה שעירי ר"ח מכפרין על הטוהר שאכל את הטמא, ר' מאיר ואמר כל השעירין כפרתן שזה.

בפני הושע הביא דברי ר"ה (ע"פ הגה"ה) מחק כל הנך בבי דאיירי בידיעות הטומאה ולא הביא אלא הך בבא דאין בה ידיעה לא בתחילה ולא בסוף דפליגי בה ר"י ור"ש אי שעירי רגלים ור"ח מכפרין עלייהו או על טהור שאכל את הטמא, וכתב לפרש הטעם לפי שאין דרך ר"ה להביא ענינים מה שאין נוהגין בזמנינו, אבל מחלוקת הנ"ל נפק מיניה נמי האינא לדינא אם צריך להזכיר טטאת ר"ח במוסף של ראש השנה, דלר' שמעון בראש השנה נמי היו מקריבין שעירי טטאת של ר"ח לכפר על טהור שאכל את הטמא כיון דאין השעיר של ר"ה מכפר על זה, וא"כ למה יתשנה חודש תשרי מכל החדשים, ומש"כ לר"מ דאמר כל השעירים כפרתן שוה וממילא דשעיר טטאת של ר"ה היה מכפר ג"כ על טהור שאכל את הטמא, א"כ שוב לא היו צריכין להקריב שעיר טטאת של ר"ח דשתי טטאות לכפר על ענין אחד לא אשכחן, וא"כ לדידי' א"ש טובא הא דכתיב ברה"ה מלבד עולת החודש ולא כתיב נמי מלבד טטאת החודש, וממילא דלר' יהודה נמי א"ש כיון דתרווייהו מכפרין על שאין בה ידיעה, ומתורץ קושיית התוס' ברה"ה (ה' ע"ב) על רבינו משולם דבר"ה לא היו מקריבין שעיר טטאת של ראש חודש, דבתוספתא קחשיב י"ב שעירים ל"ב ראשי חדשים, דלהנ"ל י"ל דהתוספתא ר"ש קאמר לה ולטעמיה אזיל כנ"ל.

ובחשק שלמה כתב דבפ"י המשוניות להרמב"ם משמע דאין שום נ"מ לדינא במחלוקת דמתני' ולכן י"ל להיפוך דמשום כן מביא ר"ה המחלוקת, ואח"כ הביא ע"ז מימרא דר"ל (דף ט.) דמה נשתנה שעיר של ר"ח שנאמר בו דל' לאשמעינן דאף לר"י היה קרב נמי שעיר של ר"ח ברה"ה משום כפרה דמיעוט הירח, ואף לפי ר"ה שם דהכפרה הוא לישאל, רק דהקב"ה קבע זמן כפרה ברה"ה כדי להפיס דעתה של ירח (עיי' בתוס' שם ד"ה שעיר) מ"מ צריך להביאו בר"ח בשביל פיוס מיהת, ומש"כ בנו של הפנ"י שם דבר"ה א"צ פיוס, יש לפקפק בדבריו, ולפי דבריו יוצא דין חדש דבערב ראש השנה אין מן החיוב להתענות בשביל מיעוט הירח כבכל ערב ראש חודש, ולפי הנ"ל אינו כן.

ברכת מזל טוב

שלושה בזה ברכותינו לידידינו הנעלה

מוה"ר שמוחה יוסף הירש הי"ד

לרגל הולדת נכדו למו"ט

יזייר שיריה רוב תענוג ונחת דקדישה סכלי' יח

כתיבת וברכת

ידידך בעישר על הרה"ר יחזקאל שיטא בראך שליט"א

הוצאות הגליון הגדוב ע"י

הר"ר דוד בצלאל

ישע"י טויסיג הי"ד

לרגל הולדת בנו למו"ט

רעפג * רעפג * רעפג

התאחדות אברכים 'דיואל משה'

דהסידו סאטמאר
תריסר צ"י י"ג ס"ג וצ"ד י"ע - בניאול ל"ק מ"ו אומ"י סליט"א
פנייה ק' ירש"ל"ם חובב"א

תודה וקול זמרה

ארשת שפתינו נפתח ביקר ותפארת, לברך ברכת מזל טוב בשפה ברוחה, מול מע"כ הרבני החשוב והיקר, בפי כל מיר, עושה ומעשה למען הכלל הפרט, לנהל ההתאחדות אברכים על כל שעל וצעד, מלא בתורה ויראה על כל גדותיו, כמעין המתגבר באוצרותיו, ידיו רב לו בסידור חברותות ושיעורי תורה, בחשיכה ואורה, מלא רוח חכמה ודעת, איש תבונה וכביר המעש, ה"ה כש"ת

מוה"ר שמואל ראטער שליט"א

לרגל יום שמחת לבו בהכנס בנו נ"ו לעול התורה והמצוות

ושפתנו מרחשין תפלה וחינוכים, לאלקי שוכן מעונים, זכות התורה עליו יהא ממינים, שיתברך בכל העמינים, תורה וגזולה יתאחדו על שולחנו לאורך ימים ושנים, ברכות לרוב וכל טוב עשרת מונים, עדי נזכה יחד נערים עם זקנים, לעלות לציון בשיר וזנונים.

הב"ד תורתמים בשם אנ"ש הנהיגים מנפלותיו
הנהלת התאחדות האברכים - חבורת 'יסודי התורה'

ג"א מצטרפים לברכה
גבאי התאחדות האברכים - גבאי יסודי התורה

קהל יטב לב דיסאטמאר

מוסדות יטב לב
כולל יואל משה
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

פעדיק ירושלים חובב"א

כי לך טוב להודות

בשמחה ובטוב לב, נשגרת ברכות מזל טוב, וברכות לרוב, קדם האי גברא יקרא, לבו הטוב פתח סאולם לכל דבר שבקדושה וטהרה, מוסר עצמו בגופו ובמאורו למען הצלחת ושגשוג מוסדותינו לתפארה, ובמסירות סאמנה עומד לימינו בתדיר, וכן מסור בל"ג למען סלילנו המעטרת, אילת ארבים ועלת חן, כל ראויעדוכן.

הרה"ר שמואל ראטער שליט"א

חבר הנהלת מוסדותינו - וחבר הנהלת כוללנו

לרגל יום שמחת לבו בהכנס בנו נ"ו לעול התורה והמצוות

ואנו תפלה, לנורא עלילה, ונוחל ונקווה, דמן קדם אבוהון דבשמיא יאה רעוא, שיזכה לראות בניים ובני בניים שתולי זתים סביב לשולחנו, אך טוב וחסד ירדפוהו כל ימי חייו, עדי נזכה לותחניה עינינו, בביאת גואלינו, ומלכינו בראשיתנו, ב"ב, אמן.

המברכים מעומה ה"ב
הנהלת המוסדות - הנהלת הכולל

קהל יטב לב דיסאטמאר

בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
פעדיק ירושלים חובב"א

ברכת מזל טוב

באתת כבוד ויקר ובתשי של שפחה, הננו מעירים בזה

ברשתנו ואחילט, אל מול אול יודינו אנ"ש פעדיק.

הרה"ר שלום שניצלער שליט"א

לרגל נישואי בנו

החתונה ביום שלישי באולם 'תמרי' (היכל א')

הרה"ר ישראל דוב קליין שליט"א

מנה"ר הישיבה קטנה ומנה"ר ההלמוד תורה

לרגל נישואי בנו

ה'פארטפילי' במתנ"ס באולם 'קאליב'

הרה"ר שמואל ראטער שליט"א

חבר הנהלת המוסדות - וחבר הנהלת המול

לרגל הכנס בנו לעול התורה

ה'יבר משה' ביום שני באולם 'הדנוך' ירושלים

הרה"ר דוד בצלאל ישע"י טויסיג הי"ד

האב"ד הרה"ר שלמה יצחק טויסיג שליט"א

הנהלת הרה"ר שמוחה יוסף הירש שליט"א

ולקוט תורה ר' נחמן יאקאב שליט"א

לרגל הולדת בנו - נכנס

ה'שלום וצ"ה בבית מדרשינו 'יבך משה'